

สถานการณ์วิกฤต
เนื่องมาจากการรับประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ
และการดำเนินการของสมาคมประกันวินาศภัยไทย

18 พฤศจิกายน 2564

“ประกันภัย” คือ “การบริหารความเสี่ยง”
ไม่ใช่ “การเสี่ยงโชค”

การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยโดยทั่วไป

- ✖ อัตราเบี้ยประกันภัยคำนวณโดยอ้างอิงจากสถิติความเสียหายในอดีต
- ✖ นักคณิตศาสตร์เป็นผู้คำนวณความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (นักคณิตศาสตร์ของบริษัทและของสำนักงาน คปภ.)
- ✖ อัตราเบี้ยประกันภัย = ความเสียหาย + ค่าคอมมิชชั่น + ค่าใช้จ่าย + กำไร

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

อัตราความเสียหาย 65% + ค่าคอมมิชชั่น 18% + ค่าใช้จ่าย 15% + กำไร 2%

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยโควิด-19 ขาย Online (ไม่มีค่าคอมมิชชั่น)

อัตราความเสียหาย 80% + ค่าใช้จ่าย 15% + กำไร 5%

การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย และการบริหารความเสี่ยงที่เป็น Emerging Risk

 การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ไม่มีสถิติอัตราความเสียหายในอดีตมารองรับเพียงพอ

- 1) มหันตภัยจากภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ แผ่นดินไหว
- 2) ความเสี่ยงอุบัติใหม่ (Emerging Risk) เช่น ภัยคุกคามไซเบอร์ หรือโควิด-19
 - * ต้องอาศัยการคาดการณ์เบื้องต้น โดยกำหนดสมมติฐานจากข้อมูลที่มีอยู่
 - * ต้องติดตามความเสียหายอยู่ตลอด เพื่อนำข้อมูลมาปรับอัตราเบี้ยประกันภัยและเงื่อนไขความคุ้มครอง ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

 การบอกเลิกกรมธรรม์ในกรณีที่ความเสียหายสูงกว่าความคาดหมายมาก เช่น เมื่อ Loss Ratio สูงกว่า 300%

ตัวอย่าง Emerging Risk ของประเทศไทยในอดีต

ประกันภัย พรบ. รถยนต์ภาคบังคับปี 2535

- * ในปี 2535 – ได้กำหนดเบี้ยประกันภัยไว้ที่ 1,200 บาทต่อคัน ความคุ้มครอง 50,000 บาท
- * หลังปี 2535 – ได้มีการเก็บสถิติเพื่อใช้ปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยและความคุ้มครองให้เหมาะสม โดยปัจจุบัน เบี้ยประกันภัยอยู่ที่ 600 บาทต่อคัน ความคุ้มครอง 500,000 บาท

ตัวอย่าง Emerging Risk ของประเทศไทยในอดีต

มหาอุทกภัยปี 2554

- * ก่อนปี 2554 – ประเทศไทยถูกจัดว่าไม่มีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เหมือนกับประเทศญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ดังนั้น เบี้ยประกันภัยทรัพย์สิน (IAR) จะรวมความคุ้มครองภัยธรรมชาติโดยอัตโนมัติ
- * หลังปี 2554 – เบี้ยประกันภัยคุ้มครองภัยธรรมชาติถูกแยกออกมา เป็นการเฉพาะและมีอัตราเบี้ยประกันภัยที่แพงมาก เนื่องจากการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจากมหาอุทกภัยถึง 410,000 ล้านบาท

Emerging Risk ของประเทศไทยในปัจจุบัน

โควิด-19

- * ในปี 2563 – ผู้ซื้อประกันภัยโควิด-19 ประมาณ 9 ล้านกรมธรรม์
- * ในปี 2564 – ผู้ซื้อประกันภัยโควิด-19 ในไตรมาส 1 ประมาณ 1.8 ล้านกรมธรรม์ และในไตรมาส 2 อีกประมาณ 13 ล้านกรมธรรม์
- * ทุกบริษัทหยุดขายประกันภัยโควิด-19 แบบ เจอ จ่าย จบ ในเดือนมิถุนายน 2564 เนื่องจากจำนวนผู้ซื้อกรมธรรม์สูงมาก และส่งผลทำให้มีภัยสะสมสูงกว่าความคาดหมาย

เหตุผลในการรับประกันภัยโควิด-19 รัฐ + เอกชน จับมือไปด้วยกัน

- 📌 ช่วยบริหารความเสี่ยงให้กับประชาชนคนไทย โดยบริษัทประกันภัยไทย
- 📌 ช่วยแบ่งเบาและลดภาระในการดูแลผู้ป่วยโควิด-19 ของรัฐบาล
- 📌 ทำตามนโยบายของสำนักงาน คปภ. ที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้บริษัทประกันภัยพัฒนาประกันภัยโควิด-19 เพื่อออกขายให้ครอบคลุมและกว้างขวางที่สุดจากภัยโควิด-19 และมีนโยบายการขอและอนุมัติกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 ให้รวดเร็วที่สุด

การบริหารความมั่นคงของเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย

- ✖ ในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ได้มีการกำหนดข้อห้ามสำหรับการรับประกันภัย เพื่อป้องกันไม่ให้วินาศภัยใดก่อให้เกิดความเสียหายจนอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินในที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บริษัทกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(๒) รับประกันวินาศภัยเกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

(ก) รับประกันอัคคีภัยรายเดียวหรือหลายรายรวมกันเพื่อวินาศภัยอันเดียวกัน ภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด ทั้งนี้ โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเกินกว่าร้อยละสิบของ เงินกองทุน

(ข) รับประกันวินาศภัยยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในยานพาหนะนั้น และการประกันภัยคำจนเพื่อวินาศภัยอันเดียวกัน ทั้งนี้ โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยแต่ละยานพาหนะเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

(ค) รับประกันวินาศภัยอื่นนอกจาก (ก) หรือ (ข) โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

ส่วนแบ่งตลาดของบริษัทที่รับประกันภัยโควิด-19

บริษัทที่รับประกันภัยโควิด-19 แบบเจอ จ่าย จบ 16 บริษัท

เบี้ยประกันภัย $\approx$ 120,000 ล้านบาท
(ไม่รวมเบี้ยประกันภัยโควิด-19)

คิดเป็น $\approx$ 46% ของเบี้ยประกันภัยทั้งหมด

ค่าสินไหมทดแทนจากการรับประกันภัยโควิด-19

ค่าสินไหมทดแทน ณ 15 พฤศจิกายน 2564

ประมาณ 35,000 ล้านบาท*

ค่าสินไหมทดแทน คาดการณ์ ณ 31 ธันวาคม 2564

ประมาณ 40,000 ล้านบาท

*ยังไม่รวมค่าสินไหมทดแทนของ บมจ.เอเชียประกันภัย อีกประมาณ 2,000 ล้านบาท

อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนประกันภัยโควิด-19 เทียบกับเงินกองทุน (Total Capital Available: TCA)

ค่าสินไหมทดแทนประกันภัยโควิด-19 ณ 15 พฤศจิกายน 2564 ≈ 35,000 ล้านบาท

ประเภท	เงินกองทุน (1)	เบี้ยประกันภัย (2)	ค่าสินไหมทดแทน (3)	อัตราส่วน (3)/(1)
เจอ จ่าย จบ	110,942 ล้านบาท	7,455 ล้านบาท	29,750 ล้านบาท	26.8%
อื่น ๆ	21,307 ล้านบาท	3,107 ล้านบาท	5,250 ล้านบาท	24.6%
รวม	132,249 ล้านบาท	10,562 ล้านบาท	35,000 ล้านบาท	26.5%

ค่าสินไหมทดแทนประกันภัยโควิด-19 ณ 31 ธันวาคม 2564 ≈ 40,000 ล้านบาท

ประเภท	เงินกองทุน (1)	เบี้ยประกันภัย (2)	ค่าสินไหมทดแทน (3)	อัตราส่วน (3)/(1)
เจอ จ่าย จบ	110,942 ล้านบาท	7,455 ล้านบาท	34,000 ล้านบาท	30.6%
อื่น ๆ	21,307 ล้านบาท	3,107 ล้านบาท	6,000 ล้านบาท	28.2%
รวม	132,249 ล้านบาท	10,562 ล้านบาท	40,000 ล้านบาท	30.2%

สัดส่วนเบี้ยประกันวินาศภัยไทยปี 2563

โครงสร้างเบี้ยประกันวินาศภัยทั้งหมดปี 2563 จำนวน 255,993 ล้านบาท
มาจากบริษัทไทย 68% บริษัทต่างชาติ 32%

บริษัทไทย	จำนวน	เบี้ยประกันภัย	สัดส่วนการรับประกันภัย
ขายประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ ++	13 บริษัท	119,152 ล้านบาท	67.5%
ขายประกันภัยโควิด-19 ค่ารักษาพยาบาล / โคม่า	3 บริษัท	37,407 ล้านบาท	21.2%
ไม่ขายประกันภัยโควิด-19	15 บริษัท	19,959 ล้านบาท	11.3%
รวม	31 บริษัท	176,517 ล้านบาท	100.0%
บริษัทต่างชาติ	จำนวน	เบี้ยประกันภัย	สัดส่วนการรับประกันภัย
ขายประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ ++	3 บริษัท	3,441 ล้านบาท	4.3%
ขายประกันภัยโควิด-19 ค่ารักษาพยาบาล / โคม่า	5 บริษัท	18,352 ล้านบาท	23.1%
ไม่ขายประกันภัยโควิด-19	16 บริษัท	57,683 ล้านบาท	72.6%
รวม	24 บริษัท	79,476 ล้านบาท	100.0%

ประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ อาจเป็นอุปสรรคต่อแผนการเปิดประเทศ

แผนการเปิดประเทศในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564

- * แผนการเปิดประเทศในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวและฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมทั้งมีเป้าหมายให้ประชาชนเชื่อมั่นในการใช้ชีวิตวิถีใหม่และดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับโรคโควิด-19 เนื่องจากมีผู้ที่ได้รับวัคซีนเข็มแรกแล้วเกินกว่า **63%** ของประชากร ในขณะที่ผู้ที่ได้รับวัคซีนเข็มที่ 2 มีไม่ต่ำกว่า **52%** ของประชากร (ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2564)
- * การได้รับวัคซีนแล้วจะทำให้ผู้เอาประกันภัยโควิด-19 บางส่วนกลับไปใช้ชีวิตตามปกติเพิ่มมากขึ้น เพราะโอกาสในการเจ็บป่วยจนถึงขั้นเสียชีวิตนั้นจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ก็ทำให้โอกาสในการติดเชื้อเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย
- * หากการติดเชื้อมีแนวโน้มแพร่กระจายไปยังผู้ที่ไม่มีวัคซีนและก่อให้เกิดคลัสเตอร์ใหม่อย่างต่อเนื่อง ก็จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของแผนการเปิดประเทศของรัฐบาลได้

อัตราการติดเชื้อของผู้ที่มีประกันภัยโควิด-19 เปรียบเทียบกับอัตราการติดเชื้อของประชากรไทยทั้งหมด

กลุ่มประชากร	จำนวน	จำนวนผู้ติดเชื้อโควิด-19	อัตราการติดเชื้อ
ประชากรไทยทั้งหมด	66.2 ล้านคน	1.88 ล้านคน	2.8%
ผู้ที่มีประกันภัยโควิด-19 แบบเจอ จ่าย จบ และแบบ ค่ารักษาพยาบาล	8.5 ล้านกรมธรรม์	0.32 ล้านกรมธรรม์	3.8%

หมายเหตุ: ประเมินการจากข้อมูลสำนักงาน คปภ. ณ 15 ตุลาคม 2564

**ผู้ที่มีกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19
มีอัตราการติดเชื้อสูงกว่าประชากรไทยทั้งหมดถึง 35.7%**

อัตราการติดเชื้อของผู้ที่มีประกันภัยโควิด-19 แบบแจกจ่ายจบ เปรียบเทียบกับประชากรไทยทั้งหมด และปริมาณการรับวัคซีน

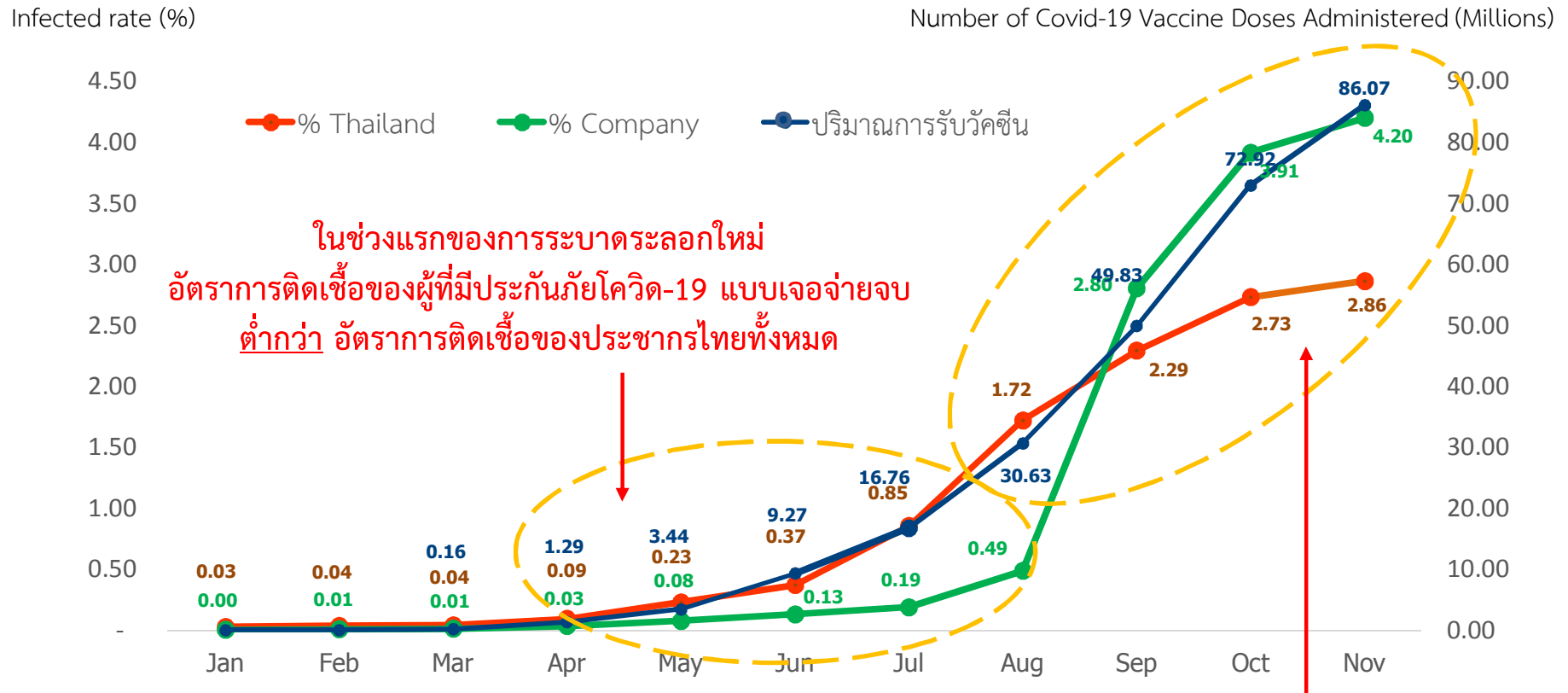

ที่มา: ข้อมูลการรับประกันภัยโควิด-19 จากบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งอยู่ใน Top 5 ของบริษัทที่ได้ขายประกันภัยโควิด-19 แบบแจกจ่ายจบ

ที่มา: <https://ourworldindata.org/grapher/daily-covid-19-vaccination-doses?country=~THA>

อัตราการติดเชื้อของผู้ที่มีประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ เปรียบเทียบกับประชากรไทยทั้งหมด และปริมาณการรับวัคซีน

เมื่อมีการฉีดวัคซีนเพิ่มมากขึ้นและอัตราการติดเชื้อเพิ่มสูงขึ้น
อัตราการติดเชื้อของผู้ที่มีประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ
สูงกว่า อัตราการติดเชื้อของประชากรไทยทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ

หลักการที่ผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยทั่วโลกใช้สำหรับการกำกับดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบ

ICP 24 การกำกับดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบ

สำนักงาน คปภ. มีหน้าที่ในการระบุ ติดตาม และวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อบริษัทประกันภัยและภาคธุรกิจประกันภัย และใช้ข้อมูลที่ได้รับในการระบุจุดเปราะบาง รวมถึงกำหนดมาตรการในการจัดการความเสี่ยงเชิงระบบที่กำลังเกิดขึ้น และผลกระทบที่จะแพร่กระจายออกไป ทั้งในระดับบริษัทและในระดับธุรกิจ (หากมีความจำเป็น)

ความเสี่ยงเชิงระบบ (Systemic Risk)

- * ความเสี่ยงที่เกิดการหยุดชะงักของการให้บริการทางการเงิน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความมั่นคงทางการเงินของระบบการเงินเพียงบางส่วนหรือทั้งระบบ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่งผลด้านลบต่อเนื่องตามมาอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจ
- * ผลกระทบเชิงระบบอาจเกิดขึ้นมาจากการที่บริษัทบางบริษัทหรือทั้งภาคธุรกิจต้องเผชิญกับความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องระหว่างกันจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือการไม่สามารถหาสิ่งมาทดแทนประกันภัยได้ รวมถึงความเสี่ยงในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้จะส่งผลกระทบไปยังส่วนอื่นของระบบการเงินได้หากมีการเลิกกิจการ

หลักการที่ผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยทั่วโลกใช้สำหรับการกำกับดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบ

ICP 24 การกำกับดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบ

ในการกำกับดูแลเสถียรภาพของระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบนั้น สำนักงาน คปภ. ต้องวิเคราะห์แนวโน้มในอดีต รวมทั้งสถานะแวดล้อมและปัจจัยความเสี่ยงในปัจจุบัน รวมทั้ง Inward Risks และ Outward Risks ควบคู่กัน นอกจากนี้ สำนักงาน คปภ. ควรพิจารณาการเปลี่ยนแปลงอุบัติใหม่ที่เกิดขึ้นซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ Risk Exposures ของภาคธุรกิจประกันภัย

- * **Inward Risks** หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของตลาดการเงินและตลาดประกันภัยที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจประกันภัย
- * **Outward Risks** หมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากบริษัทประกันภัยรายบริษัทหรือภาคธุรกิจประกันภัย ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อระบบการเงินหรือระบบเศรษฐกิจโดยรวม
- * **การประเมิน Inward Risks** หมายถึงการประเมินว่าบริษัทประกันภัยจะเผชิญกับจุดเปราะบางหรือความเสี่ยงเฉพาะใดๆ ภายในภาคธุรกิจประกันภัย
- * **การประเมิน Outward Risks** หมายถึงการประเมินสถานการณ์ซึ่งจุดเปราะบางเหล่านี้จะก่อให้เกิดผลกระทบข้างเคียงที่อาจจะแผ่ขยายไปยังภาคการเงินและระบบเศรษฐกิจโดยรวมได้

หลักการที่ผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยทั่วโลกใช้สำหรับการกำกับดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบ

ICP 24 การกำกับดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและความเสี่ยงเชิงระบบ

- * การออกกฎหมายอาจจะมาจากเจตนาในการลดผลกระทบที่จะแพร่กระจายออกไป ซึ่งเกิดขึ้นจากความล้มเหลวทางการเงินของบริษัทประกันภัย หรือจาก Exposures ที่มีร่วมกัน หรือจากการดำเนินการของกลุ่มของบริษัทประกันภัย หรือจากผลกระทบข้ามธุรกิจ
- * สำนักงาน คปภ. อาจออกกฎหมายซึ่งปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา ขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป
- * ในการออกกฎหมายซึ่งขึ้นกับสถานการณ์นั้น อาจอยู่ในรูปของ Rule-based ซึ่งมีผลบังคับใช้โดยอัตโนมัติหากเข้าเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว หรือในรูปของการใช้ดุลยพินิจหากมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจที่ชัดเจน
- * การออกกฎหมายในรูปของ Rule-based จะมีความโปร่งใสมากกว่า แต่จำเป็นต้องอาศัยการประเมินอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับความมั่นคงของเงินกองทุนภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจประกันภัย

สิทธิการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย ของผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันภัย

การบอกเลิกโดยผู้เอาประกันภัย (ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า)

- * ผู้เอาประกันภัยไม่พึงพอใจในบริการ
- * ผู้เอาประกันภัยได้รับข้อเสนอที่ดีกว่าจากบริษัทประกันภัยอื่น
- * ผู้เอาประกันภัยขายทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

การบอกเลิกเฉพาะรายโดยบริษัทประกันภัย (บริษัทประกันภัยต้องบอกกล่าวล่วงหน้าอย่างน้อย 15-30 วัน)

- * ผู้เอาประกันภัยมีการกระทำฉ้อฉล
- * ผู้เอาประกันภัยมีอัตราการเคลมสูงกว่าอัตราปกติมาก
- * ผู้เอาประกันภัยให้ข้อมูลหรือเอกสารที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง

การบอกเลิกกลุ่มของผู้เอาประกันภัย หรือการปรับเงื่อนไขในกรมธรรม์โดยบริษัทประกันภัย

- * ภาพรวมและปัจจัยความเสี่ยง (Risk Profile) เปลี่ยนไปจากเดิมมาก ซึ่งมักเกิดสำหรับเหตุการณ์ที่เป็นมหันตภัยหรือความเสี่ยงอุบัติใหม่ (Emerging Risk)

การเปลี่ยนแปลงของภาพรวมและปัจจัยความเสี่ยง ผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตจากโควิด-19

 จำนวนผู้ติดเชื้อโรคโควิด-19 ณ 18 พฤศจิกายน 2564

ปี 2563 ผู้ติดเชื้อ 6,884 คน

ปี 2564 ผู้ติดเชื้อ 2,037,241 คน

ผู้ติดเชื้อในปี 2564 เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ถึง 296 เท่า หรือ 29,600%

 จำนวนผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด-19 ณ 18 พฤศจิกายน 2564

ปี 2563 ผู้เสียชีวิต 61 คน

ปี 2564 ผู้เสียชีวิต 20,193 คน

ผู้เสียชีวิตในปี 2564 เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ถึง 331 เท่า หรือ 33,100%

เงื่อนไขการบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน (คปภ.)

การบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัย

7.1 กรณีชำระเบี้ยประกันภัยแบบรายปี

7.1.1 บริษัทจะบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วันโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัย ตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามอัตรา

7.1.2 ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ได้ โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือ และมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน หลังจากหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามอัตราเบี้ยประกันภัยระยะสั้นตามตารางที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยระยะสั้น

ระยะเวลาประกันภัย (ไม่เกิน/เดือน)	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี
1	15
2	25
3	35
4	45
5	55
6	65
7	75
8	80
9	85
10	90
11	95
12	100

การบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยตามเงื่อนไขข้อนี้ ไม่ว่าจะกระทำโดยฝ่ายใดก็ตาม ต้องเป็นการบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยทั้งฉบับเท่านั้น ไม่สามารถยกเลิกข้อตกลงคุ้มครองใดข้อตกลงคุ้มครองหนึ่งได้

เงื่อนไขการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน (คปภ.)

เงื่อนไขการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย เป็นเงื่อนไขมาตรฐานที่กำหนดอยู่ในกรมธรรม์ทุกประเภท โดยระยะเวลาที่ผู้รับประกันภัยต้องแจ้งผู้เอาประกันภัยล่วงหน้า แตกต่างกันตามประเภทของการรับประกันภัย

ประเภทการรับประกันภัย	ระยะเวลาที่ต้องแจ้งผู้เอาประกันภัยล่วงหน้า
ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ	30 วัน
ประกันรถยนต์ภาคสมัครใจ	30 วัน
ประกันภัยสุขภาพ	30 วัน
ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล	15 วัน
ประกันภัยทรัพย์สิน	15 วัน
ประกันอัคคีภัย	15 วัน
ประกันภัยความรับผิดของผู้ขนส่ง	15 วัน
ประกันภัยขนส่งทางบก	15 วัน

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 เกี่ยวกับ อำนาจนายทะเบียนในการสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบหรือข้อความ

มาตรา ๒๙ กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือยกเลิกแบบ หรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือข้อความที่บริษัทออกให้นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งนายทะเบียนที่ 38/2564

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๓๘ / ๒๕๖๔

เรื่อง ให้ยกเลิกเงื่อนไขการใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยบริษัท
ในกรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย

ตามที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ไปทั่วโลก และประเทศไทย โดยรัฐบาลได้มีมาตรการป้องกันลดโอกาสการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ในสถานที่ต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยงสูง รวมถึงอาจมีมาตรการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับโรคดังกล่าวในอนาคต เพื่อความเป็นธรรมและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้เอาประกันภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดดังกล่าว และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน รวมถึงเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบธุรกิจประกันภัยโดยรวม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำสั่งนี้เรียกว่า “คำสั่งนายทะเบียน ที่ ๓๘ / ๒๕๖๔ เรื่อง ให้ยกเลิกเงื่อนไขการใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยบริษัท ในกรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย”

คำสั่งนายทะเบียนที่ 38/2564

ข้อ ๒ ในคำสั่งนี้

“กรรมธรรม์ประกันภัย COVID-19” หมายความว่า กรรมธรรม์ประกันภัย ข้อตกลง ค้ำครอง หรือเอกสารแนบท้าย ที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเงื่อนไขการใช้สิทธิบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยโดยบริษัท สำหรับกรรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 ที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน และกรรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 ที่บริษัทได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยก่อนวันที่มีคำสั่งนี้ และยังคงมีผลใช้บังคับ เว้นแต่ปรากฏหลักฐานชัดเจนต่อบริษัทว่าผู้เอาประกันภัยได้กระทำการทุจริตหรือฉ้อฉลประกันภัยเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการประกันภัยนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุเทพ ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

คำสั่งนายทะเบียนที่ 38/2564

ความเห็นของสำนักงาน คปภ.

คำสั่งนี้มีผลบังคับตามกฎหมาย โดยให้มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงกรรมธรรม์ที่ได้ออกแล้ว
ก่อนหน้าวันที่ประกาศใช้ (วันที่ 16 กรกฎาคม 2564)

คำสั่งนายทะเบียนที่ 38/2564

ความเห็นของกลุ่มบริษัทที่รับประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ

- 1) คำสั่งนี้มีผลบังคับใช้เฉพาะกรรมธรรม์ที่จะออกใหม่หลังวันที่ออกคำสั่ง เช่นที่เคยปฏิบัติมา
- 2) ตามหลักกฎหมายทั่วไป (รัฐธรรมนูญ หลักกฎหมายปกครอง และหลักกฎหมายอาญา) กฎหมายย่อมไม่มีผลบังคับใช้ย้อนหลัง ยกเว้นกฎหมายที่เป็นคุณกับผู้ถูกบังคับ
- 3) เงื่อนไขในกรรมธรรม์มีความสัมพันธ์กับนโยบายการรับประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย เมื่อมีคำสั่งแก้ไขเฉพาะเงื่อนไข ย่อมไม่เป็นธรรมแก่ผู้รับประกันภัย เพราะเมื่อมีการปรับเงื่อนไข จะทำให้ความเสี่ยงเปลี่ยนไป ผู้รับประกันภัยย่อมมีสิทธิที่จะเลือกว่าจะรับประกันภัยหรือไม่ และด้วยอัตราเบี้ยประกันภัยเท่าใด
- 4) มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้รับประกันภัยต่อ เพราะเงื่อนไขที่นายทะเบียนสั่งแก้ไข อาจไม่ตรงกับสัญญาประกันภัยต่อ และจะทำให้มีปัญหาเมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันต่อ

เกณฑ์ในการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19

แบบเจอจ่ายจบ

เกณฑ์ของบริษัทประกันภัยที่จะใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ ตามที่ได้มีการหารือร่วมกันกับสำนักงาน คปภ. มีดังต่อไปนี้

- 1) มีอัตราความเสียหายจากการรับประกันภัยโควิด-19 ตั้งแต่ 400% ขึ้นไป หรือ
- 2) มีค่าสินไหมทดแทนจากการรับประกันภัยโควิด-19 ตั้งแต่ 4,000 ล้านบาทขึ้นไป หรือ
- 3) มีค่าสินไหมทดแทนจากการรับประกันภัยโควิด-19 เกินกว่าร้อยละ 10 ของเงินกองทุน

มาตรการในการเยียวยาผู้เอาประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ ที่ถูกบอกเลิก

มาตรการในการเยียวยาผู้เอาประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ ที่ถูกบอกเลิก
ตามที่ได้มีการหารือร่วมกันกับสำนักงาน คปภ. มีดังนี้

- 1) ได้รับเบี้ยประกันภัยคืน 100% จากบริษัทที่ใช้สิทธิบอกเลิก แทนที่จะได้รับเบี้ยคืนตามส่วนระยะเวลาความคุ้มครองที่เหลืออยู่ **หรือ**
- 2) เปลี่ยนเป็นกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 ฉบับใหม่ ซึ่งจะให้ความคุ้มครองเฉพาะกรณีเจ็บป่วยขั้นสุดท้าย (ภาวะโคมา) ด้วยทุนประกันภัย 5 เท่าของวงเงินความคุ้มครองแบบเจอจ่ายจบในกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 ที่ถูกบอกเลิก **หรือ**
- 3) เปลี่ยนเป็นกรมธรรม์ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลฉบับใหม่ ซึ่งจะให้ความคุ้มครองด้วยทุนประกันภัย 10 เท่าของวงเงินความคุ้มครองแบบเจอจ่ายจบในกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19 ที่ถูกบอกเลิก **หรือ**
- 4) นำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับคืนตามข้อ 1) มาซื้อกรมธรรม์ประกันภัยประเภทอื่นๆ ของบริษัทที่ใช้สิทธิบอกเลิก โดยจะได้รับส่วนลดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 2 เท่าของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับคืน

เนื่องจากภาพรวมและปัจจัยความเสี่ยงได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ
หากฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยไม่สามารถรองรับความเสี่ยงได้อีกในอนาคต
และจำเป็นต้องบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19
บริษัทประกันภัยไม่ได้มีเจตนาในการเอาเปรียบหรือทอดทิ้งผู้เอาประกันภัยแต่อย่างใด
แต่เป็นความจำเป็นและเป็นการบริหารความเสี่ยงที่พึงกระทำ
เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงเชิงระบบกับผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยประเภทอื่นๆ
หากบริษัทที่รับประกันภัยโควิด-19 ต้องปิดกิจการเพิ่มอีกในอนาคต

นอกจากนี้แล้ว หากบริษัทประกันภัยต้องปิดกิจการลง
ก็จะส่งผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าหนี้ประเภทอื่นๆ ของบริษัทประกันภัย
ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินจาก “กองทุนประกันวินาศภัย”
เช่น โรงพยาบาล อุ้มอัมรถ ตัวแทน นายหน้า พนักงาน
และเจ้าหนี้ประเภทอื่นๆ ของบริษัทประกันภัย

สถานการณ์วิกฤต
เนื่องมาจากการรับประกันภัยโควิด-19 แบบเจอจ่ายจบ
และการดำเนินการของสมาคมประกันวินาศภัยไทย

18 พฤศจิกายน 2564